

හින්දී සහ සිංහල නාමපාදයෙහි අන්තර්ගත 'සම්බන්ධ විභක්තිය'

නීතා සුභාෂිණි සෙනවිරත්න^{1*}

වාග්විද්‍යා විෂයෙහි අන්තර්ගත විස්තෘත අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍රයක් ලෙස වාක්‍ය විචාරය හැඳින්විය හැකි ය. වාක්‍ය විචාරාත්මක සිද්ධාන්තයන්ට අනුව කිසියම් වාක්‍යයක් රූපීය විග්‍රහයට ලක් කිරීමේ දී එය ප්‍රධාන වශයෙන් නාමපාදය සහ ක්‍රියා පාදය ලෙස ප්‍රධාන කොටස් දෙකකට විභේදනය කළ හැකි ය. නාමපාදයක් නිර්මාණය වනුයේ මූලික වශයෙන් නාමපදයක් මුල්කොට ගෙන ය. නාමපදය, ලිංග භේදය, වචන භේදය, නියත අනියත භේදය සහ විභක්ති භේදය ආදී විවිධ ව්‍යාකරණාංගවලින් සමන්විත වේ. මෙම පර්යේෂණය සඳහා හින්දී සහ සිංහල නාමපාදයේ අන්තර්ගත 'සම්බන්ධ විභක්තිය' පමණක් පදනම් වේ. හින්දී සහ සිංහල නාමපාදයේ අන්තර්ගත 'සම්බන්ධ විභක්තියෙහි' දක්නට ලැබෙන සමානතා සහ අසමානතා කවරේ ද යන්න හඳුනා ගනිමින් තුලනාත්මක අධ්‍යයනයක් සිදු කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ මූලික අරමුණ වේ. නාමපාදය සම්බන්ධයෙන් මෙවන් තුලනාත්මක අධ්‍යයනයක් මෙතෙක් සිදු වී නොමැති හෙයින් මෙවන් පර්යේෂණ කාර්යයක් සිදු කිරීම කාලෝචිත යැයි හැඟේ. මෙම පර්යේෂණ කාර්යය සඳහා ගුණාත්මක ක්‍රමවේදය උපයෝගී කර ගනු ලැබේ. සිංහල භාෂාව හා සැසඳීමේ දී හින්දී භාෂාවේ 'සම්බන්ධ විභක්තියෙහි' විශේෂ ලක්ෂණ රාශියක් දක්නට ලැබෙන අතර, මෙම විශේෂ ලක්ෂණ හින්දී භාෂාව හදාරන සිංහල භාෂික ආධුනික විද්‍යාර්ථීන්ට ව්‍යාකරණමය ගැටලු උපදවන කරුණක් බවට පත්ව ඇත. මෙම ගැටලු පිළිබඳ නිවැරදි අවබෝධය භාෂාවේ ප්‍රාගුණ්‍යයට බෙහෙවින් ඉවහල් වේ.

ප්‍රමුඛ පද: නාමපාදය, ක්‍රියා පාදය, සම්බන්ධ විභක්තිය, වාක්‍ය විචාරය, වාක්‍ය විචාරාත්මක සිද්ධාන්ත

¹ කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව * subashini_senevirathna@yahoo.com